

Sos.-Dem. Naisliiton 60-v päivänä.

Alussa oli sininen Pohjolan taivas.....
Alussa oli kaunis ja karu maa.....
Oli tuhannet järvet ja vihreät rannat.....
Solisevat virrat ja kosket niin kovat.
Oli vapaata voimaa määrättömästi.

Eli pieni kansa näiden tähtien alla,
luontokin kohteli armottomasti.
Mittaamattomat, maamme, sun vaivasasi ovat.

Koki puutetta, karua alkeellisuutta
tää syrjäinen, koiteltu Pohjonen väki.
Vaan ei nääntynyt tummaan tävottomuuteen
se kun nousevan aamun koittavan näki.
Ajan onnellisemman oireet kun soivat,
Vuosisatamme jälleen vaihtui uuteen.
Vapaammat virrat toi viestiä ~~xxxxx~~ muuta
ja vyörytti liikkeelle valtavat voimat,

Tempasi aatteen tuo kiusattu nainen,
sen kääri ja kietoi hän lapsensa ylle.
Enemmän se on kuin lörpötys mainen,
lupas turvan ja suojan se säikytetyille.
Maan äärestä ääreen kansa jo heräs.

Ei saa liekkiä lämmintä tuhkaan peittää...
Ei kirvestä saa toki kaivoon heittää...
Nyt naiset rohkeat voimansa keräs.

Vuusikymmentä vuotta on taivalta tehty.

On kahlattu talvea, soudeltu kesää.

On murrettu murhetta, voittoja nähty.,

rakennettu monta pehmoista pesää,

on vanhusta vaalittu, huollettu lasta.

On pelkoa poistettu, turvattomuutta,

on muurattu yhteiskuntaa uutta.

Vaan vaativa työmme on puolessa vasta.

Ei aattemme liekki sateessa sammu,

Ei leettomme lippu tuulessa taltu.

Sitä kantaissa käsi ei uupua saata.

Vuosisikymmenten yli se tietämme johti

turvallisempia aikoja kohti,

joka voi pelosta vapaan elämän taata.

Me rakennamme sillan tulevaisuuteen,

sitä käymme ajanjaksoon uutee,

Martta Luoma

Mietettä

On surullista ikkunasta katsella
vähitellen kellastuvia lehtiä.
Yksi kesä on jälleen päättynyt.
Vihreys ja lämpö vähitellen häipynyt.
Koko kesän katsoin suurta puuta,
kirkasta taivasta, enkä muistanut muuta.
Vihreän läpi en maailmaa nähnyt,
kiirettä hyörinää, en kilparataa.
Kesässä eli ne jotka voivat,
Täyden ja aidon mahlan joivat.
Siunattu suvi, lyhyt, kirkas ja hyvä.
Luonnon rytmissä neljäs, voimakas tahti.

Syksy kun varkain sateessa hiipi.
Puut ja pensaat paljaiksi riipi.
Näen taas juoksut ja kilparadan,
näen kuohuvan elämän valtavan padan.
Syksyäh ja talven tuumat ja touhut,
Ne on kohdalla jälleen uudistavana.
Jälleen kaipaamme tuttua työtä.
Toisia, tovereita virkistyneitä.
Ken kerran väsyä ja siirtyä syrjään
toivotaan- hänelle jatkaja löytyy.
Näin sitä käydään keväästä kesään,
syksystä siirtyen - työlliseen talveen.

Martta Hultonen

Syntyi lapsi

Syntyi lapsi - pieni ihminen.

Syntyi lapsi pimeään maailmaan
vaeltaville vanhemmille.

Oinko hänelle tilaa talossa -

Saako heivaa oudossa kylässä -

Oinko päänytti suojaveri katto -

Oinko seinä tuntuu vastaan -

1 Apua julman vaimon tullen -

2 Pakoon - pakoon väkivallan tieltä -

2 Pelko ihmisen raakumien Tähtien -

4 Tuntemattoman rajan taakse -

5 Sodan kaukuihunkaa, ajaa.

On hoktava hanki -

On tähdet ja kuu.

Lämpöinen pirtti

ja muurteessa pun.

Lyhyet päivät -

tuokiot hämätään

Auringon odotus,

kaipaus kevään.

Joulun tuntu pohjien maille -

Oletho, lapsi, jotain vaille?

Suleinen lapsi, joulun on meillä

silloin vasta, kun oikea rauha -

Rauha on saatu tähdeksi tällä

ja ihmisen surusta hyvä tahto.

Martta Luoma

Aune, hei, hei.

Löysin tällaisen sotkuisen, vanhan paperin. Tätä silloin
kerran kovasti kaivattiin.

Kirjoitin tämän vähän puhtaammalle paperille ja lähetin
teille, jos hahuate tallettaa.

Terveisiä.

Martta

Joutsen.

Jalo joutsen joikuinesi,
kaunis kaulankaarinesi,
sinisillä salmillamme,
vesillämme valkoisilla.

Olet kesäpäivän kaunistus,
suosikkina suviöiden.

Suomeen tulit sunnuntaiksi,
lau~~ta~~ntaiksi lainehille.

Martta Juhonen.

Jouluna

Syksy on niin harmaa, että
viikot vaihtuu vitkalleen.
Vaan kaihtamatta pimeyttä
joulu saapuu valoineen.

Miten suuren riemun aiheen
joulu tuokaan tullessaan.
vaivalloisen vuodenvaiheen
saduksi muuttaa aikanaan.

Syvempäänkin sielun ~~syvempään~~ pohjaan
kultasäde löytää tien. —
Ihävän ohimennen ohjaan
muistot, jotka mielen vie

lapsuusajan tanhuville
kylään köyhään, hiljaiseen,
tuohikattomajaan sinne
minkä tiedän lahonneen.

Martta Huhtonen.

K O T O R A N T A .

Kirjoitettu Lomakoti Kotorannan
avajaisiin kesäkuun 7 pv. 1947.

I.

Maaailma on paha - sanotaan,
maailma on ruma - sanotaan.
On kaiken tavoitteena raha.
Voitonhalu alituinen uusiintuma.
On riitaa, kateutta kaikkialla
ja epäluulo piilee kuoren alla.
Käy tähän tapaan sävel keskustelun.
Muut äänet hukkuu sekaan suurten melun.

Vaan katsokaamme lehden toista puolta.
täytyy toki myöntää ihmetellen,
kuinka paljon työtä, ahkeruutta, huolta,
kuinka innostuskin kasvaa työskennellen.
On sosiaalista ja auttavaista mieltä,
ei kerskaile, vaan käyttää sopukielttä.
Tehdään suurta, yhteiskunnallista työtä,
käy tuuli usein vastaan, joskus myötä.

Jos hyvän mielen voisi panna paperille,
sen laulaa ~~väisxxx~~ kaiken kansan kuuluville,
niin se riemulaulu ois ja kiitosvirsi
kunniaksi heille, jotka auttaa voivat
että meillä nyt on oma kurkihirsi,
kun kehoon yhteiseen he rorren toivat,
työlle ~~tunnustusta~~ , rohkaisua antoi
niin vihdoon hedelmän se kypsän kantoi.

II.

Kerran kevään kynnyksellä
päättyessä pitkän talven ,
taantumuksen taivahalla
pimentävän pilvenlongah
vähän syrjään väistyessä,
pääsi päivä pälkähästä,
kesä kehnon kahlehistä.

Siitä on vuosia venynyt,
monen nonta vieritellyt,
kun vaimot Vallilan valitut
yhdistykseen yhtynehet
sanan virkkoi, noin nimesi
itse istui ja pakisi:

On aije pantava alulle,
viritettävä vieno toivo
lomakodin laitannasta,
oman saunan saamisesta.
Teki työtä tyttölapset,
sekä ehtoiset emännät.

Teki päivät pääksytysten,
sekä viikot vieretysten.
Puhelimet pyöri, pärräs,
autokuormin toiset kärräs
tavarata yhtä, toista,
tarvittavaa monen moista.

On paljon pidetty puhetta,
tunti toinen työtä tehty.
Neula juoksi jotta johtui,
puikot piukki, markat karttui,
uusi usko voitti, varttui.

Ajatukset työskenteli,
sitkeys ja sisu eli.
Tuli tosi toiveistamme,
näpertelyistä näkyvä.
Nousi lippu liehumahan
oman räystähän rajasta.

III.

Missä Kiljanummi kuiva kumisee,
missä punavarsihongat humisee,
missä vihree latva kohoo korkeuteen
kuvastuen pintaa tyynen järven veen,
missä taivas safiirina ~~XXXXXXXXX~~ sinertää,
missä ilma puhdasta on hengittää,
missä Kiven sankarit on laulaneet,
tään paikan armaan oomme valinneet.

Ihmissydän, talven huolten puristama
onko tänään sama ensinkään.
Sisinpäsi, pölyn, karstan kerrostama
lumottuna vaihtuu mieleen hilpeään
kaiken tämän kauniin etees auetessa,
veteen kristalliseen katsees osuessa.
--- Illansuussa kummissansa kukkui käki
tään kaiken hyörinän kun rantamalla näki.

Äiti, uuvuttama satain arkihuolten,
puutteen tuttu ja muiden varjopuolten.
Jo kauvan luvattuhun maahan katsoit
ja joka hetken ennakolta maksoit.
Nyt levähtää sä voinet pienen hetken
tavoitteessa suurten toiveitteesi kesäretken.
Kun jalkas väsyneet saa valkeahan santaan
tullessasi ikiomaan KOTORANTAAN.

IV.

On rannalla tällä jo nähty monta kesää,
ja joka kevät rakennetty aina uutta pesää.

Taas saapui käki, ihmetteli rannan puussa:

"Mikä kiire niillä nyt jo tässä kuussa.

Myllertäneet ovat koko tienoon tutun." —

Nyt vanha varis kertoa sai koko suuren jutun:

(Tuo kirkas katto häikäisee nyt silmää vanhaa,
oli kotoisempi se toinen, pehmainen ja harmaa)

Koko pitkän talven, vielä kevään perään

täällä jyrisi ja paukkui vallan kumman lailla,

ja aina jotain uutta nähtiin näillä mailla.

Mutta mitä siitä ---nyt me kaikki odotamme

Hö yhenten alla sydän takoo rinnassamme.

Kas, pieni kurre keinuu lähipuussa.

Mitä nenässä on, kohta kai on suussa.

Jos keittiössä tarvittaisiin juoksupoikaa

niin tämä poika kyllä sitä virkaa hoitaa.

Oi, mikä orkesteri on harjoitellut päivää monta
aamusta iltaan melodiasa tauotonta.

Iki-kirkas järven pinta läikkyy, hohtaa

kun korkeudessa, kaiken yllä, sinitaivaan kohtaa.

Nyt vartiassa seisoo punahongat sorjat
ja morsiusneitosina rannan koivut norjat.
On väki saapunut nyt juhlaa varten
ja häiden viettoon kera onnetarten,
käy KOTORANTA tänään morsianna,
siis, kevään kukat hälle helmaan kannan.

Oli talkoomieltä, uurastusta, yhteistyötä,
oli suurta odotusta, onneakin aina myötä.
Sen summana nyt seisoo uusi, kaunis talo,
sen ovista ja ikkunoista tulvii runsas valo.
Kaiken teemme mikä saattaa olla vallassamme
että hyvät henget viihtyisivät Nummellamme.
Nyt on Kotoranta valmis vastaanottamaan
vieraita ja ystäviä kautta koko laajan maan.

Kaks'kymmentä kaunista kevättä ja kesää .
Kaks'kymmentä syksyn runsasta ruskaa.
Hohtavan hangen kirkasta kimmallusta
kun kuunsilta jatkuu jonnekin naapurikyliin.
Auringonlaskut lännellä latvojen syliin,
sääksjärvi säihkyvin, tuhansin timanttisätein.

On tannerta tallattu paljain varpain ja saappain,
on tutuksi tullut jokainen askelen ala,
jokainen mätäs, maaston pötkelönpala.
On tuttuja talvet, kaivattu kesäiset päivät,
rakkaita muinaiset muistot min taakse jäivät,
uusin toivein tolpalta toiselle saattain.

Kun on köyhiä sanat, riiminikään ei riitä,
kuitenkin tahtoisin kiittää kaikesta siitä
mitä viikkojen varrella on kirjattu kotimme kirjaan ,
mitä on mitattu monien vaikeitten vuosien sarjaan.
Pinoomme peräsin päivät kirkkaat ja harmaat,
hyvät ja huonot, päällimmäiseksi parhaat.

Ursula, 21/5 klo 15
Mirjam Kanninen

Martta Salmela-Järviselle

kirj. Martta Kulonen

Minä kaukaa katsellen tyttösen näin
juoksevan "Linjoilla" paljain päin,
ja kupeella kallio-vanhuksen
näin jäljet paljaitten jalkojen.
Kun koulussa käytiin - ja telmittiin,
taas äidin avuksi jo ehdittiin.

Muistathan nuoruuden keväimen,
ilon terveen, puhtaan ja onnellisen,
niin paljon lupaavan toukokuun,
kukkivan tuomen ja omenapuun.

Oli uskoa, toivoa täynnä rinta.
Oi nuoruuden aikaa hurmaavinta.

Taas valkeni kerran päivä uus,
Tuli vastaan vakava velvollisuus.
Tuli työ ja perhe ja yhteiskunta -
miten paljon ne vaativatkaan Sulta.
Työntäytteiset päivät ja vuodet nää
ovat täysipainoista elämää.

On voimaa ja tarmoa - lahjoja muita
ja vaatimassa on satoja suita,
kun heikkoja huoltaa, hoivata halaa,
pienoisten pariin alati palaa.
Ei hehkuva henki sammuta tultaan
kun sydän on kerran valettu kultaan.

Ei asettettaudu Hän "jalustalle"
jalohenki vain pyrkii korkealle.

katse aina eteen-ja ylöspäin. —

Sua ~~rah~~dhomme tänään kiittää näin
joka uutteruudella ansainnut on
tämän siunatun juhlatuokion.